

PASQUINS

DE CULTURA CRISTIANA I ROMANA

XI.- Som Pesats Quan Reinterpretem...

Encara avui podem veure en alguns paviments o tapes d'embornals de la ciutat de Roma les sigles SPQR. Volen dir *Senatus PopulusQue Romanus* (el senat i el poble romà). Un lema que certament no hauria de perdre mai l'actualitat, si tenim en compte que els polítics i els ciutadans de qualsevol poble sempre haurien d'anar plegats i en consens...

L'emperador Constantí (segle IV d.C.) va ordenar que aquestes sigles figuressin en el làbar o estendard imperial. Però l'Església va voler donar de seguida un altre significació a l'acrònim, el qual va passar a significar per a alguns eclesiàstics: "*Salva Populum Quem Redemisti*" (salva el poble que vas redimir).

Més tard, van arribar altres reinterpretacions. Per exemple, la de Rabelais, deixeble d'Erasme i mestre de Montaigne. Havent visitat aquella Roma del segle XVI, saquejada i depauperada, va proposar un "*Si Peu Que Rien*" (poca cosa més que res).

És clar que en ple segle XX l'historiador Pierre Grimal, admirat per la resurrecció material de la ciutat i de la influència permanent que hi exerceix el Vaticà, encara imagina una altra frase: "*Sempre Papi Qui Regneranno*" (sempre hi regnaran els papes).